

ומשום כך - וכסף פקודי העדה
מאת כפר וגו'.

בא וראה, צד הקמין הוא תמיד
עומד לקים את כל העולם
ולתאיר ולברך אותו, ומשום כך
הכהן שהיה מצד הימין, מזדמן
תמיד לברך את העם, שהרי מצד
הימין באות כל הברכות לעולם,
והכהן נוטל בראש, ועל כך הוא
התמנה לברך למעלה ולמטה.

בא וראה, בשעה שהכהן פורש
ידיו לברך את העם, אזי השכינה
באה ושורה עליו וממלאת את
ידיו. יד ימין עולה למעלה מעל
יד שמאל, כדי להעלות הימין
ולהגבירו על השמאל, ואז כל
הדרגות שפורש בהן את ידיו, כלן
מתברכות ממקור הכל. מקור
הבאר מי הוא? זה צדיק. מקור
הכל זהו עולם הבא, שהוא מקור
עליון שכל הפנים מאירות משם,
שהרי הוא המעין והמקור של
הכל, וכל המאורות והמנורות
משם נדלקים.

כמו כן המקור והמבוע של
הבאר, כל אותן מנורות שלמטה,
כלן מאירות ומתמלאות ממנו
באור, וזה עומד כנגד זה. ומשום
כך, בשעה שהכהן פורש ידיו
ומתחיל לברך את העם, אז
שורות ברכות עליונות ממקור
עליון להדליק מנורות, וכל
הפנים מאירות, וכנסת ישראל
מתעטרת בעטרות עליונות, וכל
אותן ברכות שופעות ונמשכות
ממעלה למטה.

בא וראה, משה צוה - ובצלאל
עשה, להיות הכל בסוד הגוף,
וסיים הגו, שהוא אות ברית
הקדש, להרבות אהבה וקשר של
יחדו במשכן. והכל נעשה בסוד
הימין. ועל זה, בכל מקום שצד

ועל דא אקרי ההוא תנופה, ולאן האי. ובגין
כך וכסף פקודי העדה מאת כפר וגו'.

הוא חזי, סטרא דימינא, איהו תדיר קיימא
לקיימא בכל עלמא, ולאנהרא (דף רכ"ה ע"א)
ולברכא ליה. ובגין כך, פהנא דאיהו מסטרא
דימינא, אזדמן תדיר לברכא עמא, דהא
מסטרא דימינא, אתיין כל ברכאן דעלמא,
וכהנא נטיל ברישא, ועל דא אתמנא איהו
לברכא לעילא ולתתא.

הוא חזי, בשעתא דכהנא פריש ידוי לברכא
עמא, פדין שכינתא אתיא ושריא עלוהי,
ואמלי ידוי, ידא דימינא זקפא לעילא על ידא
דשמאלא, בגין לסלקא ימינא, ולאנתגברא על
שמאלא. וכדין פלהו דרגין דקא פריש בהו
ידוי, פלהו אתברכאן ממקורא דכלא. מקורא
דבירא מאן איהו. דא צדיק. מקורא דכלא,
דא איהו עלמא דאתי, דאיהו מקורא עלאה
דכל אנפין נהירין מתמן, דהא איהו מבועא
ומקורא דכלא. וכל בוצינין ונהורין, מתמן
אתדליקו.

בגוונא דא, מקורא ומבועא דבירא, כל אינון
בוצינין דלתתא, פלהו אתנהרין
ואתמליין נהורין מניה. ודא קיימא לקבל דא.
ובגין כך, בשעתא דכהנא פריש ידוי, ושריא
לברכא עמא. פדין שראן ברכאן עלאין,
ממקורא עלאה, לאדלקא בוצינין, ונהרין כל
אנפין. וכנסת ישראל אתעטרת בעטרין
עלאין. וכל אינון ברכאן נגדין ואתמשכן
מעילא לתתא.

הוא חזי, משה פקיד, ובצלאל עביד, למהוי
כלא ברזא דגופא, וסיימא דגופא דאיהו
את קיימא קדישא, לאסגאה רחימו וקשורא
דיחודא במשכנא. וכלא ברזא דימינא קא אתעביד. ועל דא, בכל אתר